

ZOMBOR ÉS VIDÉKE.

POLITIKAI ÉS VEGYES TARTALMU MEGYEI KÖZLÖNY.

Megjelenik hetenkint háromszor: vasárnap, kedden és csütörtökön.

Hirdetéseik és előzetesek fölvetetnek s egyes számok kaphatók helyben: Muzsik és Parties könyv- és könyvnyomdájában, Schön Adolf könyvkereskedésében, Hay Sándor dohánytösdjében, valamint hirdetések s nyilvántéri közlemények egy a fővárosi mint a külföldi összes hirdetési irodákban. — Egy szám 10 kr.

LAP-ELLENŐRZŐ BIZOTTSÁG:

MÁRTONFI KÁROLY

SZEMÉD GYULA

KOZMA LÁSZLÓ.

Az egyesülés ünnepélyéről.

Zombor sz. kir. város ellenzéki képviselőjelöltje f. hó 2-án tartotta meg programmbeszédét a „Vadászkürt” szülőkerthelyiségében oly imponzus számban megjelent választópolgárok előtt, noha a tisztviselők és hivatalnokok általában csak igen csekély számban jelenek meg, hogy — ha netán lett volna kétség valakinek az iránt, hogy Zomborban a közértelet egyhangúlag s lelkesült örömmel váltotta Mártonfi képviselőjelöltjeül — ezuttal a legekéseredetebb kormánypartinak is be kellett látni, hogy van egy erő, van egy hang, van egy hatalom, melyet nem főispáni parancsszó, nem szolgabírói kényszer teremt meg, melyet elfojtani tisztviselői fenyegetésekkel nem lehet, s ez az erő, ez a hang, ez a hatalom a független polgárság együttes léteében nyilvánul. Ez az erő nyilvánult itt, dacára az ellene szegzett cselnek s fortélyoknak, ez a hang szólt oly tisztán s erőteljesen, hogy dacára az akadémikusdó kormánypartiak disharmonikus belegagyogásának, világos s egyhangúsan mondható, ez a hatalom mutatta meg czúttal, hogy a közvélemény félrevezetése csak ideig-meddig történhetik, de azután annak határozottabb s erőteljesebben tör ki, s elfojtani nem engedi magát.

Mártonfi programmbeszédének, — hogy ne magával azzal foglalkozunk, mert hisz egész terjedelmében közzük — még egy más, a nagyszabásu beszéd hatásán kívül fekvő nagy jelentősége is van.

U. i., tudta azt Zomborban minden választó polgár, hogy képviselőjelöltünk, ki események és tettekben gazdag életben mindig mint az igazság tántoríthatatlan bajnoka jelentkezett, csak is az esetben hajlandó a jelöltetseget elfogadni, ha a polgárság rend, rang, vallás és nemzetiségi különbség nélkül mellője áll. Es ámbár mellője állt, és ámbár mind e máig ez iránt kétség se merült föl, — mégis a mindenen akadémikusdó s tehetetlensége érzetében már immorális eszközökkel is harcoló kormánypartiak, — a kik a viszály magvát akarták volna a magyarok s szerbek közt elhínteni, — váltig azt híresztelték, hogy szerb testvéreink nem fogják hazafias ígéretüket megtartani, s az utolsó pillanatban fognak a maguk kebeléből jelöltet fölállítani. A kormánypartiak tetszelegtek

önmaguknak ilyen egygűyű hírek terjesztésében s bárha az ellenzék pereig sem kételkedett a testvéries ösztönsséggel nyújtott kéz igazában, mindazonáltal kellett ez a mi a i tény, mely nyilván szemébe vágta a kormánypartnak, hogy valótlan híreket kolportált. Ugyanis a választó polgárok egy tekintélyes részét szerb testvéreink képezték s a nagyszabásu programmbeszéd egyes mozzanatainál kitoró lelkes eljenzők szövepő hatalmasan fölhangzott a lelkes „Zsivó” is.

Ez azította a kormányparti vadaskodást, ez bizonyította az adott szó szentségét.

Ezzel a mai nappal, hisszük hogy maga a kormánypart is letesz hozzá nem illő szerepléséről s belátja, hogy Mártonfi megválasztatása bizonyos.

Tegyen is le a vadaskodás, gyanúsítás férfiatlan kortes-szerepéről, s inkább csatlakozzék maga is hozzánk, a minthogy a kormányparti tisztességes elemek készségesen tennek is azt, csupán a főispáni jelszót várják. Adja meg ezt a főispán s mutassa meg legalább, hogy vesztett ügye mellett nem kesereg, de gratulál a győzteseknek, mint ezt a nemes ellentel szokta tenni.

Mártonfi programmbeszédét itt közzük egész terjedelmében.

Mártonfi Károly programmbeszéde.

— Tartotta Zomborban 1884. évi június hó 2-án.

Tisztelt polgártársaim! Midőn kegyesek voltak engem e város képviselői jelöltességgel megisztelni, azon ígéretet tettem, mikén programmot csak az országgyűlési elosztatása után fogom előterjeszteni.

Most ez idő bekövetkezén, van szerencsem adott szavamot cenzell bevaltani.

A két országos nagy párt között 1875-ik évben létrejött fusio magasragasztotta a remény vitorláit. Az ország hajója a hazafai lelkesedés fuvalmától élesztve, indult el útjára, a pénzügyi örvény széléről.

Önbizalom ált kormányán, jól fegyelmzett rendkívül erő állt rendelkezésére. Mindenki azt hitte, hogy szerencsén jutand el az állami megszilárdulás és a nemzeti jólét repvartáira.

Azonban a tények a Tisza Kálmán kormányához kötött reményeket teljesen megbuihsták. Kilencz évi bizonytalan, néha a kalandosba atesapó politikája után arra ébredénk, hogy utat vesztett, hogy bator vállalkozása nem csak a már leteztet veszélyeket nem vala képez legozni, sot

inkább újabb bonyodalmakat támasztott, melyek elosztatásához alkalmast hosszabb időre leend szükség, mint a mennyi neki azok felidéséhez kellett.

Az udvari körök hangulatára szívesen figyelő, Ausztriával szemben engedékeny, a nemzet közvéleményével ridegen dacoló természetű, nem csak keleti politikánkuk új irányt szabott, de Bosznia elfoglalása által Horvátországgal való viszonyunkat is veszélyes pozícióba hozta, a kiegyezés egygűyű fűnci kérdéss megoldását elhanyagolta, és financiai állapotunkat oly válságokba sodorta, melyeknek ideiglenes csillapítására csak a mindig megújuló adóemlésekben, új adók feltalálásában és az államadósággal szembeni harcos keresi óvszert.

Tekintsünk körül más irányban, mit tapasztalunk?

Azt, hogy a társadalom nagymérvű rothadásnak indult, nem a természetes orgánusmely öngyógyulése, nem belülről támadt kóros állapotok folytán, hanem külső fertőzés, mesterséges mérgezős következtében, mely az erdekhajlaszat ébresztése, a partosság jutalmazása, a meggyőződés üldözése által oltatik bele.

Es ki oka ennek? A hatalomgyűlytelhetetlensége, mely megtartatásairt minden eszközt felhasznál, mely bálványozására oltárokat emeltet magának, hogy azok tonjén füstjével megfojtja a polgári erkölcsöt, és elkabítsa a gondolkodás szabadságát.

Ha ugy csufolt önkormányzati intézményeinket vizsgáljuk, ott többnyire csak vagy engedelmességet találunk, mely felülről raakasztott önsúlyával minden önálló mozgást elnyom, és a közérdekdést már csirajában kurtja.

Egész közigazgatási rendszerünk nem egyéb, mint az autonómia alakjába oltott birokraclianak satnya kiönvése, mint a minnsteri ömipotentcianak ezer változó alakban jászó kaleidioskópja.

A törvényhatóság ternekeben ez idő szerint néma esend uralkodik; nem vitat, nem érvel ott seuki, a közügyek minden tárgya már jól kifort adagokban találhatik fel a tanácskozás zold asztalára, nem megfontolás, hanem egyszerű tudomásvétel vegett.

Ekesen szóló hangokat csak akkor lehet hallani, ha valamely bucsuzó, vagy újonnan kinevezett miniszterhez halálköz feliratokat intéznek, ha jegyzőkönyvi elismeréseket szavaznak meg, vagy végre mikor egy rendjellel, nemességel és egyéb ures címekkel kitüntetett hazafinak képzelt érdemét kell földicsérni.

Es mit az illeto bizottságok végeztek, ahhoz többé nincsen szava senkinek. Pedig ezen sokféle bizottságok egytől egytől egy vannak összeállítva, hogy azokba valamely független gondolkozásu egyen legfeljebb cözgérül jut bele.

kiújásásával a főispán által egyszerűen kinevezetnek.

Hiába ölel fel valakit a közbizodalom, hiába hangoztatja nevét a bizottmányi tagok többsége, ha az illeto nem uti meg a főispán várakozásának mértékét, ha nem találhatik alkalmasnak az ő játkeltérébre, ugy az bizonyára el is fog ejtteni.

Ime így fejlesztetik a protekció, hogy terjed a corrcupció, így pusztul el minden, a mi nyilt jellemre emlékeztet, a mi az önálló vélemény kimondására batorit.

Es ha ezen abszolutisztikus irányzat mellett, ezen majdnem ellentállhatatlan nyomás dacára kivételesen mégis vannak önézetes férfiak, a kik az erkölcsi bilneceset le tudják rázni magukról, az bizonyára nem az uralkodó rendszer meintségül vehető, hanem annak bizonyítékául szolgái, hogy a legkétségesebb helyzetben is mindig akadnak az igaz ügynek bajnokai.

Az igazsággyútyi téren a kormány fontos vivmányokat tud felmutatni, de e részbeni érdemeit is nagyon csökkenti az, hogy a polgári törvénykönyv még mindig nem készült el, hogy az esküdttörvény eljáras ki terjesztésére egy lépés sem történt előre, hogy a bíróságok törvénybiztosította függetlensége számtalan esetben megtámadott, hogy a bírósági személyzet elégtelensége miatt az ügymenet lassu, drága és bizonytalan; hogy az ügyvédi kamarák minden befolyást nélkülözölnek; végre hogy a közügyek intezmény gyi viszonyainkuk megfeleloleg nem szabályoztatik.

A közoktatás terén szintén jelentéscsny haladás észlelhető ugyan, de a nevelésügy általános javítása még igen sok kivanni való mutató.

Közlekedési vonalaink nagy mérvben gyarapodtak, de mi haszna, mostoha gazdasági viszonyaink, a gyár és kisipar tehetetlensége, főleg azonban Ausztriával való vámszövetéségünk, kereskedelmünk és vasnti farifának alárendeltsége, a létező elonyokot sem engedik kihasználni.

Különbön mért terjeszkedjem ki részletekbe, mért bizonyítgassam az uralkodó kormányrendszer kárhözatos voltát?

Megtettem azt már oly államfériaik, kiknek elfogulatlan állásponthoz nem fer a gyauannok árnyéka, kiknek eros meggyözödsésből folyó érvek a megező-folásokban minden lehetőséget kizárják, kiknek bölcsességében ifjú és öreg egyaránt megnyugvást talál.

Csak Somsich Pálnak a csurgói választó-kerülethez intézett nyilt levelét kell olvasni, és kormányrendszerünk vezérlés voltáról minden kétség el fog oszlani. De az elfogulatlanok kebelében önként megérlelődik azon elhatározás is, hogy e kormányunk megbuktatására lehetőleg közreműködni anyni, mint a hazamegmentesét elősegíteni, mert ha vala-

Szerkesztőségi iroda és kiadó hivatal: Sétel- s csendes-utca sarkán, Hofeneder-féle házában, hová minden a lap szállami részét illeto közlemény, az előzetesek és hirdetések is küldendők. Bérmentelenségek nem fosztatnak el, közzétartok nem adának vissza. Szerkesztővel értekezhetni: d. e. 3-ától 12-ig és d. u. 11 óráig 5 óráig.

ha, ugy most bizonyára nem az ellenléteskedés viszketege az, a mi a közvélemény aramlatát a kormány tamadására felkelti. Ha valaha, ugy most legkevésbé lehet azt mondani, hogy érdek személyes elleneszen, vagy a változtatások ujdonsága ragadja meg az elméket a fennálló uralom megmegtatására.

Nem tisztelt választók! A mi ez időszerint az embereket az ellenlétes borába vonzza, a mi most a kormány által ellentetes pártokat lazús tevékenysége osztóni: az a hazra nagy veszélyenek sejtelmé, az a nemzet rohamos hanyatlásának előzetése.

Ennyit ellenlétes álláspontra igazolására felhozni elégnek tartván, miután azt, hogy mért sorozatokban a közigazgatás alapú álló ellenlétes hívei közé, mar a jelöltségek elfogadása alkalmával kimerítőleg indokoltam, most nem marad egyéb hatra, miat hogy politikai hitvallásomat elterjeszsem.

Tenai fogom azt tisztelt polgári úrszámú leplezetlen ószinteséggel, mellyel önöknek tartozom, és azon mély meggyőződésével, mely lelkemben sok év tapasztalás, érést megfontolás után megfogantott.

Mindenekelőtt kijelentem: hogy én részesülök a közigazgatás alapú álló ellenlétes hivatására, ugy fogom fel, mint az egykori Deák párt missziójának feloldozását.

E misszót a fusio alkalmával Tiszta Kálmán vetélte volt a további fejlesztés végett, de csakhamar hűtlent lett hozzá, és a hagyomány egy részet elkézte, más részet a vendégeit szemlélő ellenlétes cenzúra fordította. A közigazgatásnak tartott feladatát ez később kiragadta és rendezte.

A kormányzat által tetszésel magunk, hogy nekünk nincsen programunk, hogy mi a vele ugyanazon egy elvi szempontot követjük.

De hát kérem, midőn a kormányzat a közigazgatás kibővítését dolgozik, mi pedig annak korlátozást óhatjuk, midőn ok idegen országok elöljáróitáitá vetik sönk pillantataikat, mi pedig hazánk határai között keresünk fenulalanás feltételeit, midőn ok a dualizmus oszlopait ingatják, mi pedig azok megszüntetését taradunk, midőn ok idegen és fényezés cellokka pazarolnak, és mi a takarékságot hirdetjük midőn ok a liberalizmus alárcát absolutizmust ütnek és mi a szabadság látát lobosztatjuk; midőn ok reakcióval valódnak minket, és mégis mindenütt a kiváltságos osztályt állítják eléter. Hát nemonállo program ez, hát nem eltérő elvek ezek?

Megszegdem különben, hogy ez új vealá fogmak bevéteilyn heterogen elemek és. Ez így volt Deák idejében, így van a mai kormányzatban is. Nem lehet ez másképp, mivel ahhoz, hogy az elvek szerinti párt-csoportolás megtörténhesék, előbb a pártok szét kell megmérni a kormánytól.

Részemmel különben ünneplésnek fogadom, hogy én bármely párttal csak odag meyek, a meddig a valódi demokraczia és szabadságvéde harca tartad. Azonlén én meg a pártfogóellenk semmiféle kötölkélem nem vehet.

A mi hazánk önállólag alkotmányos szabadságot és minden idegen befolyástól ment kormányzati függetlenséget illeti, én akkorpekv hogy meggyőződés, hogy tekintetlén Magyarország helyjait felveszem, és a külföldi való viszonyaira, az 1867-ik évi kiegyezés által létrejött közigazgatás alapú fenntartásit legjobban biztosítja.

Ígaz ugyan, hogy ezen önállóság a kiegyezés alkalmával nem lett teljesen elérve, igaz hogy az utolsó 9 év alatt meginkább megszorgottatt.

Dr. uram Deák Ferencz saját művét maga sem tartotta befejezettné, ez tehát nem zárja ki az alapján tovább képzést, nem vagy újat annak, hogy országunk önállóságát meg erősőbb biztosítékokkal óvezük körül.

Ha a nemzet kormányra elég borsokot érzed magában az udvari politika órkótti aspirációival szakított, ha Ausztraliá szemben nem fog mindig gyáván meghunyászkodni, és a mi rovatunkra a nagylelkű játszan, ugy mind az önálló bankot, mind a külön vanderletet a közigazgatás megrendítésé nélküli is kivivhatjuk.

A diplomaticai, kereskedelmi, és más nemzetközi viszonyok képviseltesére nézve a nemzet törvényhozás mellyel befolyást kívék kitarasssal szünet megnevezhetjük. Sőt mi több, a magyar hátsértekk, mint a közös hátsértekk létezésük részeknek önállósítását is — bár fokozatosan — a létező alkotmány keretében belül kiküzdhetjük.

Es ha mind ez megtörténik, a mint hittem szerint előbb-utóbb meg fog történni, akkor csak a függetlenségi párt által annyira gyulolt közös ügyek intézésének módjává vagyis a delegációk intezmény maradandón közöttünk válságulat, melynek azonban más célszerű megoldás módja, az alkotmányos törvények hozzájárulásával szintén nem tartozik a lehetetlenségek közé.

A hazánkban létező különleki nemzetiségek egyenjogúsága az 1868. évi 44-ik törvényekkel által kielégítő megoldást találnak és részben újabb törvényhozási intézkedésére szükségük nincsen.

De a jó egyetértés érdekében a hivatkozott törvény továbbra is szeretlenlén léteztartandó.

Vallási dolgokban én részesülök a szabad vallás megmozgatással, hogy ha a vallás fogalmát az állami intézményekben nem ütköztetjük, ha racziális elvezzel bírnak és ha az istenidomák irtogéj alatt, irtés szóval, sönk nem alapulnak. Az amerikai értelemben vett korlátlan vallás szabadságot hazánkban engedélyezhetnek nem tartom.

Kívánom továbbá, hogy egyes hittelekzeteknek törvény által biztosított egyházi iskolái és autonómia jogait csorbitást ne szenvedjenek, valamint hogy szervezetük fejlesztése változtatása mindig csak a saját illetékes egyházi hatóságokk beteljárásával eszközöltessek.

Városunk görögkeleti vallású híveinek meggyogtatása végett kölességeknek véllem különösen hangsúlyozni, hogy ezen hittelekzeteknek sajtójának viszonyaira való tekintettel hozott egyházi és vallási ügyeket szabályozó 868-ik és évi IX-ik törvényekkel teljes érvényben lenntartandónak ismerem. Annak inkább, mivel meggyőződésem szerinti egyházi autonómia jogok csak a törvény alapján nyérhetik el a kellő biztosítékok.

A házasságra vonatkozólag elkeresztelték látom az időt, hogy a polgári házasság ha kezdetben nem is kötelezőleg, legalább fakultatíve behozatassék, de nem kivételben, a külföldön kötött, vagy egyes hittelekzetekre kiterjesztve, hanem minden hittelekzetre költöbbség nélkül.

A fordéni hit rendezésének már három törvénybeirásban hozgatottat sürges szükség mint iras igért, újból is a kortes politika tartozási lapján tüdököl.

Pedig fordéháznunk úgy mint most van, a törvényhozás faktoral csak képezzel és hagyományos jogalapon fogadható.

Kívánom tehát, hogy a felsóház a legközelebbi országgyűlésen gazdasá hivatásának méltóságának, és mind a korona, mind a nemzet jól feljogott érdekének szinvalvátételével, a kultur ápeket megillető szabványtá emeltessek.

A közigazgatás, az állam egyik legfontosabb kérérdéses lévén, minden felviogozott ember beisméri, hogy annak a most létező zarvarból való kiemeleése és a cziánok megféle reformálása égető szükségége váit.

A gyors és jó közigazgatás elérése azonban sokkal nehezebb feladat, semhogy annak mikénti rendezéséről egy program szók keretében lehetne beszélni, legyen elég itt csak arra utalni, hogy a törvénthozás közigazgatás terén két vélenyünk küzd egymással. Az egyik a választók, a másik a kinevezett tisztviselők mellett tör lúndást. Részesem a szabad választásnak vagyok barátja, azt mindazonáltal csak úgy velem fenntartotónak, ha a kandidációnalis jog, az eddigi gyakorlatól eltérőleg szigorú korlatok közé szorítatván, az az azal való visszaszáes lehetetlenné tetetik, és ha a megválasztott tisztviselő a ruházott tisztelet a közbizalom, nem pedig a főispán önkénye által nyeri el.

Megszegem továbbá, hogy a jókésztiseg jogait kiismeretes és hi tisztviselők alkalmazásának biztosítása, azoknak állandósítását val feltételezve.

Ha az elérhető nem lenne, inkább a kinevezés elvét fogadám el, mivel a miniszteri látók mégis csak szélesebb, mint a főispán, és mivel így a pártokodásnak és pártaskodásnak kevesebb talaja van.

Atvéren az igazság kiszoglatására, annak első és legfontosabb kérérdéses a bírói függetlenséget ismerem el, meg pedig oly függetlenséget, mely a maga állásában sem adúlul, sem felülül megzmadható ne legyen, és mely a törvényben ruházott felelősségen kívül, semmi más visszahatások tárgyalu ne szogilfáson.

A törvénykezés javítására és gyorsítására irányított minden intencziót felkavatból büvetölöm, de egész nyiltassal bevallom, hogy én ennek előzetését nem a gombaként szaporodó paragrafusok sokaságát, nem is a külföldi magukban vévs bármily tökéletes köztársasági példákban talalom, hanem első sorban hazai hagyományos jog

viszonyokat és népnök ismereteket, másodszorban pedig a meghozott törvények sziszteralkalmazásában.

A kereskedelmi, ipar, közlekedési, hitel és közzgazdasági kérdéseket, az általános kormányzati politikának folyományai lévén, tartozokdon mindon részleteset.

Kiváltva azonban, hogy a nemzet iránti szók szem előtt nem tévesztem, azon elvekknek hódolók, melynek közlekedési, nyálomlásiak az idegen befolyásoktól való függetlenséget, kereskedelemi körök szabadságát, hitelnekönk emelését, végre közzgazgatásnak felelősséget cziókazk.

A divatossá vált úgy nevezett zsidó kérdések istennek hála nálunk még nem ütötte fel rémes fejét, s erősen hiszem, hogy lakosságunk higadt és józan gondolkodásával fog a az antiszemita kísérletek városunk nyálomálat ezután sem fogék felzárni.

Nincs tehát ez a tárgyart bolygató, és csak úgy futolag hozom fel, hogy én hábár specialis zsidókérdés nem ismerék, a hazánkban idegen országokból betóduló nép iramlat megakadályoztatást vézett a honostási törvények meghoztatásit süröz törvényhozási feladatnak tartom.

Befejezésit még adorendszerekink és pénzügyi állapotainkról kellese szólanom.

De uraim, pénzügyi helyzetünk siralmas voltairól, adorendszerek bonyadalmas és zaklató természetéről hallottak és olvastak önök már annyit kimerítő részleteket, hogy én csak ismertetéssel senkit nem akarok unatni.

Sziveskedjének tehát megelégedéssel tagadni abbéli nyílvánításomat, miként én tántortatlan elhatározással mindenkör a szigorú takarékságot fogám követelni, és időközben emelését és új adók köztemplését a legnagyobb kitarással ellenkezzel.

Egyebekből most midőn már az államadóságok tengerében fordulkunk, midőn az adók sulya már agyonnyomással fenyeget bennünket, midőn az ország javadalmából folyójeledelemnek forrasa már legnagyobb részben kárpát, elérkezett legfőbb ideje annak, hogy a szállóm és az országgyűlés végre magában kényes s mondjon le minden magyász vagylról és a legnagyobb takaréksággal kezdje az eddig köngyelmén szört milliókat s közzvesse el minden lehetőh arra nézve, hogy a mindig veszélyesebb méretekbén mutatkozó állam deficitet eltüntetven, a kormány által annyiszor kitábasá helyezett, de a kiadások mérlege még mindig mélyebbre süllydó állami hátrátási egyensulyt végre valahára helyreállítassa.

Ime tisztelt választók, ezek az én vézezéleim, melyeknek valótlósáért minden időben kész vagyok sikra szállani, mert meggyőződésem gyökérszáit köpezik.

Jól ismerem tehetségeim parányiságát, jól tudom, hogy ha megválasztottnám ott a képviselőházban, az országos tekintélyek sorában az én személyiségem mit egy lebbőnő árnyék fog eltűnni.

Es azért nagyon kevés az, a mit én önöknek ígérhetek.

Egynek beteljesített azonban bizton ígérhetem azt, hogy szavazatom mindig oda fog esni, a hol az önletlen meggyőződés lángja ég, a hová a hazra szeretete, a nemzet jóllete, és az alkotmány tisztelete parnosolja.

Hogyha tehát tisztelt választók hiszik, hogy ily hiányos készúltséggel nem fogom meghusítani a bennem helyezett bizalom várakozását, ez esetre kérem becses szavazatukat.

De hogyha bár az utolsó pillantban is nálammál erősebb harcost nyerhetnek a törvényhozási szerepe, úgy ne késedelmezzenek azt bizalmukkal felruházni, a nálammál jobbnak gyozelnet, mint a mennyire restelné fognam visszalépés vagy esetleges bukásom szegenet.

H I R E K.

Mai számunkból számos közérdeklő politikai közlemény — a közbejött kettes úttal miat nem adhatván mellettek, — jóvá száunkra maradt. Nevezetesen a Mártonfi Károlyi programjainak részesevel füzözűgő más beszédtek, Szemző Gyula és Szemző Létván korjártól szók terjedelmű közlemények, melyekre levelet is felhívjuk közonságunk szives felvéteit.

Apponyi Albert gr. június hó 1-én a reggelii vonattal érkezett városunkba és Szemző Gyulával az apatini körület képviselőjével beutazta a kerület egyes községeit u. m. Apátint, Bezdánt, Kupuszánt és Monostorszéget. Hozzá járult Szemző Istvánval a győzezi körület képviselőjével a győzezi kerületbe utazott. Szálkai Dezó is, hó 2-án reggel érkezett városunkba és innen az apatini kerületbe utazott ahol Szemző Gyulával Doroszlón találkozott. Apponyi Albert gr. ma a hodosági kerületbe utazik, ahol megvárakoztatják az ellenlétes és Hovossy Józsefkel fel képviselőjöknek.

A pünkösöd vasárnapi és hétfői 8 órá reggelii misén Kiss Irma k. a cnekelte a szókotek, meg pedig nagy sikerrel. Első nap „Sibutim” második nap „Ave Maria” szókotek. A mise több részében az ismétléstől kara énekel.

Az iskolafeladatog ellenörzésére

Bács-Bodroghmegye közg. bizottsága azt határozta, hogy október 1-étől fogva minden közg. előjáróság, nemkülönben Zenta város tanácsa minden 14 napban az iskolafeladatog szóló jelentéseket, akár valantás, akár másra a k. tanfelügyelőnek pontosan beküldjék; a mely előjárók azt állmulsztatják, első ízben 1 forint, második ízben 2 forint, később 5 forint bírságot fizetnek a tanítók a mulasztási napló alapján minden igazolatlanul mulasztó gyermekek körüli tartoznak, egyszersmind azt is, hogy az illetőnek hányadik igazolatlan mulasztása ez, a behajlott ószzeket mindenkor nyugta mellett adatkat át az iskolai pénztárnak. Midőn a mulasztók névjegyzéke a közg. előjáróságunk végrehajtásra átadott, nem felőlje igazolás többé figyelembe nem vehető, kivéve a betegség esetét, ha orvosi bizonyítvánnyal igazolatik.

Bács-Bodroghmegyéből az 1868-ik évi országos kiállításra eddig 307-en jelentkeztek. Eddig Bács-Bodrogh megye a kiállítás számúra nézve első helyet foglalta el.

Tüz. ÖVérhason május 26-án tűz ütött ki, amely alkalmával Röhrich Péter háza teljesen az átellenben lévő ev. paplak feléig legett.

Hymen Siegel Gyula kulai illetőségű kunos május hó 27-én tartotta esküvőjét Iránbót Regina k. a Budapestnek.

Kinevezés. A m. kir. pénzügyminiszter Kovács Gusztáv p. u. fogalmazót a Bács-Bodrogh megye területén működő adófolyók mellé II. o. p. titkárrá nevezte ki.

Kinevezés. A m. kir. földm. ipar-és kereskedelempügyi miniszter Déván Robert apatini főérdest a zagrábi erdőgazdósághoz erdőmesterre nevezte ki.

Elomunkalati engedély. A közg. és közlekedéspügyi miniszter engedélyt adott, Szhlenker Ivan és dr. Herefeld Samuonnk egy a magyar kir. állanysutak kisigehyze állomásait kiágazolag O-Bécsőg vezetédon rendszer vágyány helyi érdekű vonalra, úgy évre.

Május hó 25-én Saner Ferencz kulai teleknyen ügytisztevel az ügybírási „Vor behrtisesvein”-ban a teleknyenvezetés lényegéről felvolvasit tartott.

Mint a Zentai Ellenörhenk olvassuk az ottani árvaszek ellen a fogyelmi vizsgálat elferdelteték.

Május hó 26-án kísérték Galambos Ferencz vaparaczi tanító hült tetemét örögyűgő helyévre.

Gyászír. Mikossényi Alajos szt-istváni jezszo május hó 26-án 70 éves korában elhunyt.

Valentin és társa jókírnevű hamburgi bankház má lapunkban közzéett hamburgi pénzkiosorolásra vonatkozó hirdetésere felhívjuk tisztelt olvasónk figyelmét, mely kitorsolási kétségeknél a közonség érdeklődést megérdemeli, mert kevés köztársaság mindenki megkísértheti szerzését.

Felolós szerkesztő és kiadó-lapalajados: **M Ü L L E R G Y U L A.**

Kavics-eladás.

A bajmiki vasut-állomáson mintegy 80—100 köbméter legjobbnak minőségű tórtköböl való

K A V I C S

Jutányos áron eladó. Bövebb felvilágosítást ad Roheim N. Zomborban.

